

priserne i en kort overgangsperiode måtte være uforholdsmæssig lave, er tvunget til at sælge sin avl.

Der kan herved henvises til, at der såvel i Sverige som i Norge er skabt mulighed for en særskilt pantsætning af den indhøstede avl. Efter den svenske lov fra 1924 kan navnlig tærskede eller utærskede kornafgrøder pantsættes af producenten, selv om de endnu er i hans besiddelse. Noget tilsvarende gælder i Norge, hvor der med hjemmel i panteloven af 12. oktober 1857, som ændret i 1931, af en af kongen dertil godkendt institution kan ydes lån mod sikkerhed i avlet, tærsket korn, selv om kornet forbliver i producentens besiddelse.

En sådan belåning vil efter dansk rets gældende regler — bortset fra den ovenfor nævnte adgang for forpagtere til efter konkurslovens regler at pantsætte bl. a. salgsafgrøder — forudsætte at salgsafgrøderne håndpantsettes til långiveren, således at de undrages debitorens dispositionsadgang. En sådan ordning vil imidlertid stille betydelige krav til lagerplads og måske bevirke, at landmanden må tærske på et arbejdsmæssigt ugunstigt tidspunkt, samt endvidere medføre en forøgelse af låneomkostningerne gennem lagerleje o. lign.

Gennem det af kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold udarbejdede lovforslag tilsigtes at skabe en låneadgang, der i videst mulig udstrækning svarer til reglerne om håndpant, men uden de særlige gener, som vil være forbundet med dette institut.

Lovforslaget forudsætter således, at pantsætningen kan finde sted, selv om salgsafgrøderne fortsat er i debitorens besiddelse.

Hensynet til pantthaverne i ejendommen er iagttaget derved, at panteretten i salgsafgrøderne kun vil omfatte den del, som normalt afhændes, idet det gennem de foreslåede regler er sikret, at der altid reserveres ejendommen så stor en del, som er nødvendig til ejendommens fortsatte drift.

Den foreslåede belåningsordning vil give de kornsælgende landmænd mulighed for at udskyde salget af afgrøderne, til priserne viser sig fordelagtige. Det skulle derved blive muligt at opnå en vis stabilisering af kornpriserne umiddelbart efter høsten og undgå de store udsving, som tidligere har præget markedet.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Da den foreslåede adgang til pantsætning af høsten næppe vil skabe lånemuligheder, såfremt høsten i forvejen er pantsat i henhold til høstpantebrevsloven, er det i forslaget stillet som et vilkår, for anvendelse af finansieringen efter nærværende

lovforslag, at der ved pantebrevets stiftelse ikke indestår tinglyste pantebrev i henhold til loven om fortrinsret i høsten. Derimod vil der ikke være noget til hinder for, at debitor, inden lånet ydet i henhold til nærværende lov er indfriet og afløst, udsteder almindelige høstpantebrev i næste års høst.

Perioden for stiftelse af pantebrev i henhold til nærværende forslag er fastsat til perioden 1. august-15. oktober. Det skulle normalt inden for denne periode være muligt at danne sig et ret sikkert skøn over høstens størrelse og kvalitet samt dennes forventede salgspris. Pantsætningen af høsten skal ske inden den 15. oktober, men debitor kan godt udskyde effektueringen af kreditten til et senere tidspunkt for derved at spare renteudgift.

Til § 2.

Kravet i stk. 1 om, at kreditten udelukkende skal anvendes til dækning af udgifter til opretholdelse og forbedring af ejendommens drift, er indsat i forslaget efter ønske fra realkreditinstitutionernes side og er tiltrådt af et flertal inden for kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold.

Bestemmelsen i stk. 1 om, at den af debitor udstedte erklæring skal indeholde en specifikation af ejendommens besætning, har til formål at sikre kreditor mod, at debitor i tiden efter pantebrevets udstedelse forøger sin besætning, således at en større del af høsten undrages kreditorens sikkerhed. Der henvises herom nærmere til forslaget § 3, stk. 2.

I henhold til paragraffens stk. 2 går den stiftede panteret i årets høst forud for alle tidligere stiftede panterettigheder i den faste ejendom med tilbehør og for panterettigheder i henhold til konkurslovens § 152, stk. 2.

Opfodring af de pantsatte afgrøder kan kun ske i det omfang, dette er naturligt og sædvanligt under hensyn ikke blot til besætningens størrelse, men også til det normale forhold mellem afgrøder som de pantsatte og andre fodermidler.

I paragraffens stk. 5 er foreslået en regel, hvor efter pantebrevet i henhold til nærværende lovforslag kun kan tinglyses, når det over for tinglysningsdommeren er dokumenteret, at samtlige panthavere i ejendommen mindst 8 dage før anmeldelse til tinglysning har fået meddelelse om pantebrevets udstedelse. Den nærmere fremgangsmåde for, hvorledes dette skal dokumenteres over for tinglysningsdommeren, fastsættes af landbrugsministeren efter forhandling med justitsministeren.

Denne regel bevirker ikke, at pantthavere kan hindre lysningen af pantebrevet, men der gives dem herved et varsko, hvorved de, såfremt debitor er i restance eller senere kommer i restance med sine